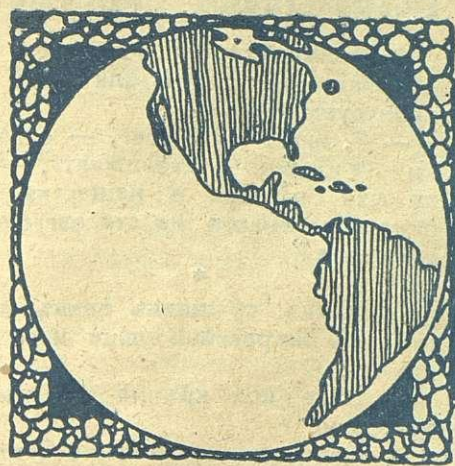

СВЕТОВЕН ЖАРЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИЛЮСТРОВАНЪ ВЕСТНИКЪ

**БРОЯ
2 лв.**

Редакция и Администрация
ул. „Гургулята“ № 3 — Варна
Телефонъ : 229

РЕДАКТИРА:
В. ПАВУРДЖИЕВЪ

АБОНАМЕНТЪ :
За година 100 лв., 1/2 год. 60 лв.
3 месеца 30 лв.

**БРОЯ
2 лв.**

Лола и Инге Елпъ

прочути мюнхенски танцьорки
— тъй както се явяватъ на
сцената.

Тилли Лосчъ

виенска кабаретна актриса,
въ оригиналния си костюмъ.

Бети Компсонъ

прочута американска фил-
мова „дива“ въ оригинал-
ния филмъ „Жена срещу
жена“.

Осси

Освалда.

Двѣ тигрици

Г-ца Ригморъ Расмусенъ, дъщеря на известния изследвачъ
на полярнитъ страни, заедно съ своята питомна тигрица.

Ламитъ и спорта

Ламата, която досега служе не само като пушено месо на
лсвцитъ въ голѣмитъ американски прерии, напоследъ въ за-
почва да заема заслужено мѣсто и въ спорта.
На снимката се виждатъ две красиви лами, впрегнати въ
лека спортна кола, карана отъ две не по-малко
красиви спортистки.

Лола и Инге Елпъ

прочути мюнхенски танцьорки
— тъй както сж създадени
отъ Бога.

Емиль Янингсъ

съ своята жена, въ вилата
си край Холивудъ.

Три красавици

Шарлота Андеръ,
Клодъ Франсъ и
Карменъ Картелиери
въ филмътъ „Пансиона
на Ероса“.

Пола

Натти

Слаби или пълни жени

Една интересна анкета

Единъ първоначален публичен анкетен въпросник, който е бил изпратен на много жени, даватъ интересни резултати. Анкетата започнала съ декларацията на лекаритѣ, които въставатъ противъ много тѣнкости женски фигури, считайки ги вредни за здравето. Следъ лекаритѣ се обаждалъ любителитѣ на женственитѣ форми, които твърдятъ, че ако биха имъ дали да избиратъ между тѣнчката жена отъ спортния видъ и чрезмѣрно пълната — тѣ биха предпочели последната, само за това, че тя е повече женствена.

Интересно е сега да се запознаемъ съ отговоритѣ по анкетата. Средъ тяхъ се намиратъ отговори, получени отъ артисти, писатели и художници, женитѣ на които, принадлежащи къмъ едната или другата категория косвено сж повлияли на мнѣнието си. На други прѣродната галантностъ и навика да не отговарятъ направо е попречила да бждатъ искренни.

Единъ знаменитъ певецъ казвалъ: — Азъ не питамъ дали жената е пълна или слаба, а само дали ми се нрави.

Танцьорътъ Лесли Ерлъ, който е партньоръ на прочутата танцьорка Мистингетъ, се ограничава съ заявлението, че „много пълната танцьорка не подхожда за чарлстона.“

Писателътъ Банарди пише:

— Азъ съмъ корсиканецъ и моятъ вкусъ е като на асчкитѣ ми съотечественици: пълната женска фигура и хубавичкото лице. Азъ обожавамъ пълнитѣ жени съ красиви линии.

Сжщото мнение сподѣля кабаретния певецъ Морисъ. Но бексърътъ Карпантие говори:

— Азъ мога да обичамъ само такава жена, която и физически и нравствено стои по-ниско отъ мене.

Единъ спортистъ говори, че и двата вида жени сж хубави за своето време: пълната и величествената презъ хладната есенъ и зима и тѣнчката — за китната пролетъ...

Тристанъ Бернаръ казва, че би искалъ да даде на всички тѣнки жени съветъ... да прибѣгнатъ къмъ изкуственитѣ форми!...

Анкетата до този моментъ не е разрешила въпроса за лииата, но все пакъ се забелязва едно отклонение отъ излъшната слабостъ.

Погребенке въ въздухъ

На 25 септемврий въ Москва се е състояло едно „погребение“ въ въздухъ. Починалиятъ въ тая градъ американски журналистъ Виффенъ заещалъ на другаритѣ си да изгорятъ тѣлото му въ крематория и прахитѣ да разсеятъ въ въздухъ отъ аероплана. Волята на покойния била точно изпълнена. Тѣ ою било изгорено въ московския кремъ орий, а прахитѣ му е билъ разсеянъ отъ 1500 метра височина съ аероплана „Добролетъ“.

Пожаръ

Падна бѣла септемврийска нощъ. Вътрѣтъ се впусна по земята, размахъ крила и отмина.

Селото почиваше спокоенъ сънъ. Отъ време на време нощното спокойствие се прориваше отъ кучешки лай или отъ мучението на нѣкой изгладнялъ добитѣкъ и пакъ се въздържаваше тишина.

Само Стоянъ не спеше. Дълго се въртеше въ хатлитѣ, после седна върху тѣхъ и се загледа на вѣнъ, презъ малкото прозорче. Гледаше жълтия ликъ на луната, малкитѣ бѣли облачетѣ, късещи се около нея. Тѣ я пригръщаха, закриваха, отбулиаха я разсвѣтаха крилицѣ, слиаха се едно съ друго и летѣаха далече къмъ морето. Гледаше и мислеше за Яна. Въ душата му се гонеха други сѣлчета, тѣ се изсеха, обиваха сърцето му, после разперваха крилицѣ и изчезаха въ невидѣлице, еднаха други, отминаваха?

Чернитѣ очи на Яна се надвесаха надъ него, не му даваха покой. Зоваха го далече, къмъ бѣлитѣ сѣ-

Изкуството на дългия животъ

Не напрасно Белгия се нарича страна на златни ѣ свадби. И наистина, като една европейска страна не бромъ толкова много строгострогодишници, колкото Белгия. Ето защо въ тая страна цѣлѣ и себебна „литература на щастливъ животъ“, състояща се отъ огромно количество брошури и книги подъ съблазнителнитѣ заглавия: „Какъ да се живѣе дълго и приятно“, „Епегейна весели ѣ прѣдѣмъ“ и т. н.

Съ особено усѣхъ се ползуватъ публичнитѣ бесѣди на нѣкой си Ванъ Рогенъ, който, бидейки на 80 години, съ едно потмствъ отъ 120 души, обикаля пешкомъ Белгия и посѣтжава народа въ тайната на дълголѣтието и физическото благополучие.

Его кѣмъ какво се свеждатъ прѣвилата на Ванъ Рогенъ:

Яжте умерено. Предпочитайте плодотѣ, зеленчука и рибата. Разредявайте виното съ вода. Спете не повече отъ 6 часа, а печивайте осемъ.

Приучете се отъ детинство къмъ хладъ. Естѣствено минавайте не по малко отъ 5 км. Говорете малко — малчугането е бая за душата. Всѣки 15 години мѣнете заняткето си. Привичкиитѣ си, обаче, никога! Дъшайте съ нозе, ходете правъ и гледайте въ земята.

Ванъ Рогенъ заключаватъ:

— Ако следвате тая правила, ще достигнете сигурно седемдесетитѣ години и ще почнете да разбъртате нѣщо отъ живота. Само следъ 70 та година човѣкъ почва да живѣе. До тогава, той само сжществува...

Животнитѣ, като предсказвачи на времето.

Че животнитѣ сж много почувствителни отъ човѣка къмъ барометричитѣ и електрични изменения на атмосферата показватъ следнитѣ факти, дадени отъ знаменития ентомологъ Фабъръ

Мравкитѣ, по наблюденията на Фобъръ, когато времето ще се развали, затварятъ входоветѣ на мравуняка си. Мухитѣ предъ сѣждовно време ставатъ нетърпими съ своето хапане, а пчелитѣ напушчатъ кошеритѣ си, само ако времето до вечерта обещава да бжде хубаво.

Торнитѣ бръмбари, които се хранятъ съ гъвежди торѣ, при дъждъ или силенъ вѣтъръ не излизатъ отъ своитѣ земни гнѣзда.

Лѣстовицитѣ предъ дъждъ хвъркатъ твърде низко надъ земята. Кокошката чувства приближаването на студа. Петель, който пѣе не на време предсказва хубавъ день.

Електричното напрежение въ атмосферата, особено силно действува на бръмбаритѣ. Въ задушни вечери предъ буря, тѣ никакъ не излизатъ. Даже далечнитѣ урагани се чувствуватъ отъ бръмбаритѣ

Внимателниятъ любителъ на прирората би могълъ да определи времето за нѣколко дни напредъ, ако следи поведението на животнитѣ.

Психопатиза по чадъръ

Докторътъ по експериментална психология, ирландецъ О'Келли е дошелъ до едно много удивително откритие. Откритие, което стои на границата на психологията и анегдота.

О'Кел и следъ 20 годишно упорито наблюдение, дошелъ до заключение, че нѣма нищо по-леко за безпогрѣшното определяне на женскитѣ характеръ отъ маниера, съ който известна дама или девойка носи своятъ чадъръ.

Наблюденията си ирландският психологъ разгрънчава по следния начинъ:

— Дама, която продължава да държи своятъ чадъръ створенъ, даже и когато дъжда съвсемъ е спрѣлъ — е несъмнено добра стопанка, грижлива домакиня, но склонна къмъ подозрителностъ и скептицизмъ.

— Жена, която затваря своятъ чадъръ предъ дъждътъ да е спрѣлъ, е безгрижна, лекомислена и разочителна.

— Чадъръ, който се носи, но не се отваря, говори, че притежателката му е небрежна и колеблива въ постѣпкитѣ си.

— Жена, която не носи чадъръ си подъ мишницата си или не го взема съ себе си, е жена зла, сприхава и упорита.

И най-сетне, жена, която обича да се подпира на чадъръ си или леко почуква съ него по тротуарътъ, трѣбва да се отнесе къмъ разряпа на положителнитѣ, надеждни и вѣрни жени.

Въ Джунглитѣ

Кореспондента на „Дейли Мейл“ телеграфира отъ Бомбай: Въ провинцията Мизори, близо до джунглитѣ, тигъръ нападналъ единъ старецъ — индусъ и неговото 10 годишно внуце. Хищникътъ съборилъ съ кракътъ си стареца и отнесълъ съ устата си детето. Жителитѣ отъ околнитѣ села се спуснали да го нятъ звѣртътъ. Тѣхното удивление, обаче, било голѣмо, когато следъ два дня намерили детето живо и здраво край брѣга на едно езеро. Недалечъ отъ него на слънцето се препичалъ тигърътъ. Царътъ на джунглитѣ се хвърлил срецу хората, но после се поколебалъ, на правилъ нѣколко скока и се скрилъ въ непреходимата гора.

1000 Франка за една дума

Установено е, че писателя, който е получилъ най-голѣмиятъ хонораръ отъ когато свѣтъ свѣтува, е — Линдбергъ.

Книгата му „Ние“, въ която смелитѣ пилетѣ разказва за своятъ исторически полетъ, съдържа всичко 5000 думи. Многочисленнитѣ издания на тази книга сж донесли на Линдберга 2 милиона долара. По този начинъ, за всѣка дума Линдбергъ е получилъ по 40 долара, т. е. около 1000 франка или около 7000л.

Той трѣбваше да отмжсти. Слезо отъ пруста и се спрѣ средъ двора. Въ крилата му се емота кучето, весело махащо опашка. Стоянъ го ритне, то извѣча и легна пакъ предъ обора. Тишината се разляваше, бѣлата нощъ нѣско бѣше легнала надъ земята. Луната се гмуркаше въ облчитѣ, като изкусенъ плувецъ, и пакъ изкѣчеше весела и засмѣна.

Тѣ излѣзе изъ вратника. Пѣтя се извѣшеше къмъ долната махала. Стоянъ трѣгна по него.

Една упорита мисль не му даваше покой. Тя го терзаше, шепнеше му: „Тѣ трѣбва да си отмжстишъ, тѣй почерни душата ти тѣ почерни неговата!... Сѣкашъ нѣкой другъ въ него искаше това.“

Зави край герана спусна се въ Долната махала и застаа предъ голѣмия вратникъ на Яна. Сънътъ, като пѣнда бѣше качналъ надъ къщата, Тишина и покой. Стоянъ се промѣна въ двора

Другия въ него заповѣдаше: „Запали къщата, запали я!“

Вратѣта на плѣнника бѣше створенъ. Стоянъ влезе вътре. Брѣкна въ джеба си, извади чакмакъ, цѣкна веднажъ, дваждъ: огнени копчици сѣлѣтаха за мигъ плѣнника. Преханѣта се запали. Той я подложи подъ су-

Исторически анегдоти

Файтонджията на Фридрихъ II обрнелъ колата. Краля билъ въ неопъсума яростъ.

— Е, нищо стѣ това, — отговорилъ спокойно файтонджията, — то се зие, че това е нещастие, но нѣма Ето никога не сте изгубвали сражение?

Бисмаркъ срещналъ единъ войникъ съ окървавено лице и го попиталъ:

— Отъ коя кръчма получихте тази рана?

— Отъ тази, която Вѣше Сиятелство отвори съ табелата „Германия!“ отговорилъ остроумния войникъ.

Фридрихъ II билъ стѣвянъ безбожникъ. Той се похвалилъ за това на единъ французки ученъ, който го обормалъ.

— Какъ така, казалъ съ смѣхъ, кралятъ — вие сж се придържате къмъ тази вѣхтория?

— Господарю, ний малкитѣ хора не бихме ко ли да живѣемъ, ако не бѣхме увѣрени, че има друго сжщастие по-добро отъ кралѣтъ.

Графъ Малле, като държавенъ секретаръ, казалъ водитѣлю на Наполеона I: — „Господарю, вие убихте безвъзвратно революцията“.

— Лажешъ се, — казалъ Наполеонъ, азъ съмъ забележка на другата страница; но когато умра истерната ще обрне страницата и ще продължи своя пѣтъ.

Людовикъ XI срещналъ Шартекия епископъ, като яздилъ на великолепъ конь, наикченъ въ сѣрма и злато.

— Едно време епископитѣ, така не сж се разхождали, — забележилъ краля.

— Да, когато кралѣтъ бѣха свѣчки, — отговорилъ остроумно епископа.

Веднѣжъ Дидро казалъ на императрица Екатерина: — „Да имашъ стѣлица на края на своята държава значи да си държишъ сърцето на дланѣта.“

Половината свѣтъ езически

Р Гибертъ е направилъ една интересна статистика на обединенитѣ въ разнитѣ религии хора по земното кълбо.

Така отъ всичкитѣ 1750 милиона хора, 785 милиона сж езичници, 304 милиона сж католици, 227 милиона сж и хамеани, 22 милиона сж протестанти, 157 милиона сж источно православни и 15 милиона сж израилъ яни. Като се вземе предъ видъ, че нѣма въ свѣта две религии, които да сж въ напълно братски отношения, трѣбва да прѣпомнимъ, че свѣта принадлежи на езичникитѣ. — Половината отъ хората на земното кълбо сж езичници.

хитѣ сламчици и раздуха. Пламнаха. Изваха се малки червени змейчета. Тѣ растѣха, уголѣнаха се. Сламчата се въ едно и изираха. Сухата слама запрѣщъ. Огнени езичици я лижеха.

Стоянъ трепне. Звонитѣ на очитѣ му широко се разтвориха и той лудо побѣгна навѣнъ. Неусетно мина вратника и се спусна къмъ дома си. Кучетата се разляха. Той тичаше. Стжкитѣ му далече отиваха въ нощта. Чернитѣ очи на Яна сж укоръ го следяха.

Стгна. Влезе въ стаята, вмѣкна се въ хатлитѣ, зави се презъ глава и при тамъ дѣхъ.

Кучетата виеха. Добитѣкѣ ревеше. Чука се вѣкове за псмонѣ!

— Хей, хора селяни, ставайте, по жарѣ, изгорѣхъ ба братѣ, почерни се душата ми!...

Отъ долната махала израстна голѣмъ огнень стѣлбъ, расѣщъ свѣтлимъ капки.

Стоянъ се гущеше подъ хателъ, тѣлото му трѣпнеше въ спазми. Надъ него се надвесаха Яненитѣ очи пълни съ укоръ и заплаха.

Н Месечковъ.

— Въ Марсѣлия единъ внезапно полудѣлъ човѣкъ застрѣлялъ брущи. Лудия е билъ убитъ отъ полицията.

Кино

— Искате ли да получите 50,000 франка и да станете звезда?... Та кѣвъ конкурсъ е билъ устроенъ на плажа въ Довиль при търсенето изпълнителка на ролята въ филма „Красавицата отъ Довиль“. Журито се установило на младата парижанка Рене Мере.

— Завършенъ е въ Парижъ и тѣзи дни ще почне да се представя филмътъ „За всеобщиятъ миръ“. Картината, основана на документи изъ военните архиви, се явява красноречива пропаганда на идеята за мирътъ. На екрана се виждатъ кръвопролитни сражения, мобилизация, бомбардировки, атаки — всичкитъ ужаси на последната война.

— Знаменитата псвествъ на Каринъ Михаелисъ „Опасната възраст“ е приспособена за филмъ. Въ главната роля — Аста Нилзенъ.

— Въ Канада е било забранено представянето на знаменития филмъ „Метрополисъ“, защото полицията забелязала въ него германска пропаганда.

— Лиа де Путти е напуснала Холивудъ, отчаяна отъ тежкитъ условия на работата въ америкнския филмъ. Тя се завръща наново въ Берлинъ.

— Конрадъ Вайдъ напуска Холивудъ и се завръща наново въ германския филмъ.

— Берлинската филмова къща „Емелка“ готви единъ филмъ на живи карикатури, изработени отъ художника Симмелъ. Ще бъдатъ представени Мусоли и, Чемберленъ, Брианъ, Стремманъ, Кулиджъ, Едисонъ, Тагоре, Пола Негри, Фордъ и др. знаменитости.

— Въ Парижъ е дадено първото представление на филмътъ „Шанхайската пленница“. Въ този филмъ сж развиватъ последнитъ китайски събития. Дадени сж много сполучливо маскитъ сцени на сраженията и бомбардировкитъ. Филмътъ е и малъ голѣмъ успѣхъ.

Тайната на красотата и дългия животъ

Женското население въ Нью-Йоркъ е развѣлнувано отъ лекцията на Мистрисъ Давенпортъ, проповѣдваща „тайната на вечната младостъ и красотата“. Гжа Давенпортъ наскоро отпразнувала 103 годишнина отъ своето рождение. Безъ да се гледа на преклонната й възраст, Давенпортъ има видъ на 50 годишна жена.

Презъ детинството си тя емигрирала отъ Русия, прекарала младостта си въ Парижъ и се омъжила тука за единъ американецъ, съ когото заминала за Ню-Йоркъ. 75 тѣхъ години, прекарани въ този градъ, тя посветила на изучаване женската красота. Тя дошла до заключение, че женитъ, които живѣятъ нормално, и прекарватъ трудящъ, а не празенъ животъ, запазватъ за дълго свежиятъ цвѣтъ на лицето си. Материнството и работитъ въ домакинството никакъ не се отразяватъ на здравето и само прогонватъ мрачнитъ мисли и меланхолията. Нормално развитата и красива жена е длъжна да бжде майка, да работи много и да отблъгва излишното употребление на козметики.

Гжа Давенпортъ привежда примеръ съ себе си: тя е майка на 11 деца, и споредъ думитъ й, грижитъ около многобройното й семейство не сж се отразили, нито на здравето, нито на красотата ѝ.

Куче, което глорни

Въ Парижъ току що се е завършилъ конгресъ на спиритиститъ. Едно отъ най-интереснитъ събития въ конгреса е било появлането на знаменитото говореще куче „Бимъ“, доведено отъ неговия стопанинъ, полския капитанъ Садарски.

„Бимъ“ изговорилъ на полски дълги изречения и произведенитъ съ него опити направилъ цѣла сензация средъ учаситъ спиритисти.

Една наша любимка

Голѣмата филмова артистка
ХЕНИ ПОРТЕНЪ

Скромна красота

Една съ главнитъ причини за неприязнитъ въ днешното общество е, че повечето отъ хората страдатъ отъ манията да подражаватъ по всичко на другитъ.

Колко е неприятно да обиколишъ къщитъ на цѣлъ градъ или цѣла страна и да намеришъ навредъ все една и сжца обстановка, все едни и сжщи натрупани украшения. Естетиката обича простотата. Въмѣсто глупавъ луксъ и претенциозни орнаменти, всевъзможни оригинални старинни украшения могатъ да развеселятъ око.

Важно е личниятъ вкусъ да преобладава.

Гресилва природата онзи, който поддържа за общностъ въ вкуса. Човѣшкиятъ идеалъ би трѣбало да бжде: да се движатъ въ средата си и да ѝ наложи личниятъ си отпечатакъ. Особено женитъ трѣбва горещо да пледиратъ за това.

Природата е дала на женитъ изкуството да се гиздятъ, както на бубата изкуството да пра и коприна. Вкуътъ се проявява и въ най-дребнитъ нѣща. Жената нѣма нужда да бжде богата за да прдаде очарование на облеклото си и жилището си, достатъчно е само тя да умее да прави разуменъ изборъ. Може облеклото да струва хиляди лева, но щомъ не прилича, не хармонизира на лицето, което го носи, прилича на маскарадъ.

Жената е посетеса, артистка на грацията и привлекателността, тя тѣче таинствеността, съ която облича дарбата да се прояви.

Бихъ желалъ женитъ да даватъ по голѣмо значение на дарбата си да се обличатъ. Старанието да се разхубавимъ и да направимъ поетични формитъ що ни обикалятъ, не е празно старание, а сериозна работа.

Природата ни дава примеръ въ тази посока и всѣки, който се преструва, че презира повърхностниятъ блѣсъкъ на краткия земенъ животъ, не следва намеренията на този, който съ еднаква грижа е нарисувалъ и дребното цвѣтенце и вечнитъ планини.

Както задачата на възпитателя е да накара индивида да мисли съ своя умъ и да чувства съ сърцето си, така и всѣка мома, бждаща майка трѣбва да навикне отрано да облича себе си, а по-късно децата си. Така разбранъ живота, представлява прелестъ и дховно удоволствие.

Отъ немски:
Д. Г. Аджемовъ.

Хуморъ

Не знае

— Знаешъ ли, тате, защо ме би, казва малкия Иванчо съ просълзени очи.

— Какъ да не знамъ, отговаря гнѣвно бащата, защото не мирувашъ!

— Не, тате, ти ме би само защото, че си по голѣмъ отъ менъ!

Средство

При разглежането на едно дѣло, сждията при всичкитъ си усилия да узнае възрастта на една госпожа, (свидетелка), не можалъ да стори това.

— Защо не ми отговорите на въпроса, госпожо, казалъ гнѣвно сждията. Трѣбва да знаете, че колкото повече се колебаете и размишлявате, тѣл ова по-стара ставате!

Пожаръ

— Взети ли сж въ вашата къща нѣкакви мѣрки пртивъ пожаръ?
— Разбира се. Първо: покрива тече, и второ — въ хизбата извира вода.

— Ами тамъ онзи кой е?
— Вероятно вестникаръ. Чака края на пожара.

При все това

— Въ всѣки случай, неможешъ да кажешъ Иванчо, че съмъ тичала подиръ тебъ, преди женитбата ни.

— Да, Ленче, веднѣжъ и ти каза една истина. Но трѣбва да знаешъ, че капана никога не бѣга подиръ мшката, но при все това мишката се хваща.

Семесенъ разговоръ

Бащата: Да, азъ допускамъ твоя приятелъ да има добъръ доходъ, но той има много голѣми разходи.

Дъщерята: Защо говоришъ така татко? Какви могатъ да бждатъ неговитъ разходи?

Бащата: Ми, че ти си една отъ разходитъ!!!

Добри качества

Бба Богатова. Папагала, гдето ми го продаде преди два дена, знае само да псува.

Продавача: Вѣрно, госпожо, че птицата си има тоя малъкъ недостаткъ, но отъ друга страна трѣбва да бждете благодарни, че нито пие нито пѣкъ играе на комаръ, ролетки и т. н.

Нов-голѣмнитъ градове въ свѣта

До войната едва мсжеха да се наброятъ двадесетъ града съ население повече отъ милионъ. Сега ние имаме вече четиридесетъ града съ милионъ население. О. обемно развити сж достигнали голѣмитъ градове въ Америка и Азия. Ако до войната отъ двадесетъ града съ население надъ милионъ десетъ се намираха въ Европа, а по петъ въ Азия и Америка, днесъ съ четири десетъ града на Европа се падатъ само 15, на Америка 13, на Азия 11 и на Австралия 1.

До войната най-голѣмия градъ въ свѣта бѣше Лондонъ. Днесъ той отстъпва първенството си на Ню-Йоркъ. Населението на който достига 9,150,000 (близо две Българии!) тогава, когато Лондонъ има всичко 7,660,000. Третия по голѣмина градъ е все още Парижъ съ 4,600,000 жители. Но Берлинъ, съ 4,126,000 на население, догонва Парижъ всѣка година.

Следъ това иде Чикаго съ 3,600,000, Филадельфия съ 2,700,000, Буенос Айресъ — 2,500,000, Осака — 2,115,000, Москва — 2,018,000, Шанхай — 2,000,000, Токио — 1,955,000 и на дванаесето мѣсто Виена — 1,900,000 жители. Населението на Виена силно се е намалило. До войната този градъ бѣше на седмо мѣсто. Бостонъ има почти толкова жители, колкото Виена. Следъ него следва Петроградъ — 1,611,000, Детройтъ — 1,550,000, Хамбургъ — 1,510,000, Пекинъ — 1,500,000, Ханкоу — 1,500,000, Рио де Жанейро — 1,442,000 и Калкута — 1,400,000. На 21 то мѣсто стои Питсбургъ — 1,300,000, сетне Бомбай — 1,128,000, Ревеландъ — 1,110,000, Лосъ Анжелосъ — 1,100,000, Банкокъ — 1,070,000, Манчестеръ — 1,062,000, Сидней — 1,050,000, Баршава — 1,030,000 и Санъ-Луи — 1,025,000 жители.

Крѣгло единъ милионъ жители иматъ: Мексико, Санъ-Франциско, Кантонъ и Сиангтау.

Женитъ не бива да пшай

На конреса на американското сдружение за медико-физически изследвания, Д-ръ Барберъ направилъ докладъ за вредата, която пушенето причинява на женитъ. Той доказалъ, че никотина убива децата. Колкото повече се разпространява средъ женитъ страстта къмъ тютюна, толкова повече се увеличава детската смъртност. Никотина отравя нервната система на детето, още въ утробата на майката и е установенъ голѣмъ брой отъ случаи на полу-дѣли деца, вследствие подобно отравяне 60 отъ 100 деца, които се раждатъ отъ майки пушачки — умира преди да доживѣятъ две години — завършилъ своя докладъ Д-ръ Барберъ.